

رویداد

ابراز نگرانی صلیب سرخ جهانی:

وضعیت وخیم مراکز درمانی افغانستان در میانه راه مبارزه با کرونا

[شهرود] افغانستان هم‌مانند خیلی از دیگر کشورهای جنگ‌زده، نظام درمانی از افتاده‌ای دارد که با مشکلاتی مانند پی‌ویش محدود در مناطق جنگ‌زده، مراقبت‌های درمانی تخصصی ضعیف و در ماه‌های اخیر شیوع کووید-۱۹ مواجه است. حمله به کارکنان و تأسیسات درمانی، مانند حمله مرگباری که ماه پیش به زایشگاه تحت حمایت سازمان پزشکان بدون مرز در کابل صورت گرفت، تنها وضعیت را وخیم‌تر می‌کند. به گفته کمیته بین‌المللی صلیب سرخ افزایش خشونت‌ها و حمله به مراکز درمانی دسترسی میلیون‌ها افغانستانی را به درمان در میانه شیوع ویروس کرونا به خطر انداخته است. به گزارش کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از کابل افزایش اخیر خشونت‌ها در افغانستان در ترکیب با حملات هدفمند به تأسیسات درمانی، تهدیدی است برای کاهش خدمات درمانی یا جلوگیری از دسترسی به آن برای میلیون‌ها شهروند افغانستانی که در شرایط فعلی با شیوع بیماری کووید-۱۹ بیشتر از همیشه به چنین خدماتی نیاز دارند. خوان پدرو شریر، رئیس دفتر نمایندگی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در افغانستان می‌گوید: «روند وقایع در افغانستان موجب نگرانی شدید شده است. پس از امیدواری به دلیل کاهش نسبی مخاصمات در بهمن و اسفند ماه گذشته، در شرایط فعلی باز هم شاهد افزایش خشونت‌ها هستیم. تلفات غیرنظامیان نیز در حال رشد است، در حالی که کشور با کووید-۱۹ دست‌وپنجه نرم می‌کند.» به گفته رئیس نمایندگی صلیب سرخ جهانی در کابل (کووید-۱۹ حتی پیشرفته‌ترین کشورهای جهان را هم به چالش کشیده است. در نتیجه در کشوری که افراد مسلح به بیمارستانی حمله می‌کنند، برای ارایه مراقبت‌های درمانی کیفی در این زمینه هیچ شانس ندارد. اکنون در تأسیسات درمانی مناطق درگیری و زندان‌هایی که مردم در آنها از قبل هم دسترسی محدودی به مراقبت‌های درمانی داشتند، شاهدین بیماری هستیم.»

در بزرگ‌ترین بیمارستان افغانستان یعنی بیمارستان منطقه‌ای میرویس در قندهار که کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در طول ۲۰ سال گذشته از آن پشتیبانی کرده است، کارکنان کم‌ان که به ارایه خدمات زایشگاهی و جراحی مجروحان جنگی ادامه می‌دهند. با این حال، به دلیل افزایش موارد ابتلا به کووید-۱۹ این بیمارستان با وجود میزان معمول مجروحان جنگی و زایمان با ظرفیت کمتری فعالیت می‌کند. بیمارستان منطقه‌ای میرویس تنها بیمارستان منطقه است که به حدود ۶ میلیون نفر در جنوب افغانستان خدمات ارایه می‌دهد. بسیاری از بیماران به خصوص در بخش جراحی از مناطقی می‌آیند که در آنها درگیری بین طالبان و نیروهای دولتی ادامه دارد. تعداد قابل توجهی از موارد ابتلا به کووید-۱۹ در افغانستان از میان پرسنل درمانی هستند. این موضوع نگران‌کننده است که خود بار و فشار بیشتری را بر کل سیستم تحمیل می‌کند. مثلاً در بیمارستان میرویس کمبود ماسک و ژل ضد عفونی دست وجود دارد. چرا که شیوع بیماری خطوط تدارکاتی را مختل کرده، به همین شکل اهدای خون کاهش یافته، در حالی که نیاز به خون تغییری نکرده است. ارین اوکانر، مدیر پروژه کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در بیمارستان میرویس در این باره می‌گوید: «با چالش‌هایی مانند اختلال در زنجیره تأمین مواجیم، ولی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ می‌تواند کمک‌هایی در این زمینه ارائه دهد. با این حال، راضی کردن اهداکنندگان برای خون دادن در بحبوحه کووید-۱۹ چالش بزرگ‌تری را رقم زده است.»

جنگ با کووید-۱۹ نیازمند تعهد تمامی طرف‌های درگیر است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از همه طرف‌های خواهان از واحدهای درمانی حمایت‌کننده در جاهایی مانند زندان‌ها که خدمات درمانی از همه ضایع‌تر است، به تقویت نظام درمانی کمک‌کنند. رئیس نمایندگی صلیب سرخ جهانی در کابل با بیان اینکه ما با دشمنی جهانی در جنگیم و در نتیجه به توافق کشوری برای تعیین چگونگی رسیدگی به مشکل کووید-۱۹ نیاز داریم، از تمام طرفین درگیری خواست با احترام کامل و بدون هیچ استثنا از حقوق بین‌المللی بشردوستانه، از غیرنظامیان حمایت کنند. □

مطالعه منتشر شده به مناسبت روز جهانی پنهان‌نگی نشان می‌دهد

تشدید بحران پنهان‌نگی به واسطه همه‌گیری کووید-۱۹

[شهرود] تحقیقات جدید منتشر شده به مناسبت نوزدهم ژوئن، روز جهانی پنهان‌نگی نشان می‌دهد که در حال حاضر کووید-۱۹ تأثیر اقتصادی قابل توجهی بر زندگی آسیب‌پذیر پنهان‌نگان گذاشته است. مطالعات صلیب سرخ و هلال احمر درباره پنهان‌نگان ساکن در ترکیه کشوری که بیشترین جمعیت پنهان‌نگان را در جهان در خود جای داده است، متمرکز شده و نتایج اثرات عمیق شیوع کووید-۱۹ را نشان می‌دهد. به عنوان مثال، تقریباً ۷۰ درصد از پنهان‌نگان مورد بررسی قرار گرفته، گفته‌اند که از زمان شروع همه‌گیری شغل خود را از دست داده‌اند. علاوه بر این، نزدیک به ۸۰ درصد آنها افزایش قابل توجهی در هزینه‌های روزانه خود گزارش کرده‌اند. این عوامل در کنار دیگر چالش‌ها شکاف اقتصادی بزرگی را ایجاد کرده که بسیاری از خانواده‌های پنهان‌نگان در تلاش برای رفع آن هستند. بیش از نیمی از این خانواده‌ها مجبور شده‌اند راه‌های دیگری مانند گرفتن وام برای تأمین هزینه‌های خود پیدا کنند. فرانچسکو رولا، رئیس فدراسیون بین‌المللی جوامع صلیب سرخ و هلال احمر (IFRC) می‌گوید که کووید-۱۹ درد و رنج بسیاری از آسیب‌پذیرترین افراد جهان را تشدید می‌کند. بسیاری از پنهان‌نگان پیش از این زیر خط فقر زندگی و تلاش می‌کردند در شرایط سخت آرزوهایشان را برآورده و اهداف خود را دنبال کنند اما در شرایط فعلی آنها درآمد ناچیزی را هم که داشتند از دست داده‌اند و شرایط سخت آنها را مجبور می‌کند تا منابع اصلی از جمله غذا و دارو را هم محدود کنند. این یافته‌ها همسوی با تجارب و مشاهدات تیم‌های صلیب سرخ و هلال احمر در سراسر جهان و ظنین‌انداز اوضاع وخیم پناهجویان است. میزان وخامت در مناطقی مانند کاکس بازار، آمریکای جنوبی و آمریکای مرکزی بسیار گسترده و در عین حال متفاوت است و مهاجران آسیب‌پذیر به‌طور غیرمستقیم تحت تأثیر همه‌گیری و پیامدهای آن قرار گرفته‌اند. رولا می‌گوید تأثیر اقتصادی و اجتماعی با گذشت زمان بدتر می‌شود و نه تنها عدم امنیت غذایی و سوء تغذیه را افزایش می‌دهد بلکه به طور بالقوه خطرات جدی محافظتی حمایتی از جمله خشونت مبتنی بر جنسیت و خشونت علیه کودکان را ایجاد می‌کند زیرا فشار بر خانواده‌ها افزایش یافته است. به گفته رولا، ما در سطح جهانی شاهد هستیم که شبکه‌های امنیت اجتماعی به جوامع آسیب‌پذیر کم می‌کنند تا رکود اقتصادی ناشی از کووید-۱۹ را جبران کنند. پیام ما این است که سیستم‌های حمایت اجتماعی باید انعطاف‌پذیر، مرتبط و فراگیرتر شود. بخش‌های بشردوستانه باید در برابر و سوسو جاب‌گزینی یا تقلید از سیستم‌های حمایت اجتماعی دولت‌ها مقاومت کنند و در عوض مکمل و هماهنگ با یکدیگر جلو بروند تا کسی از حمایت‌ها محروم نشود. □

ICRC

چالش‌های پرستاران صلیب سرخ در مقابله با کرونا

اضطرار در اضطرار

مهم نیست در کجای دنیا کار کنیم، وظیفه ما رسیدن به آسیب‌پذیرترین مردم است

به زمین بنشینید، بنابراین ارتباطات پایدانی بیرون کاملاً قطع می‌شود. متأسفانه درگیری‌ها و خشونت‌های گروهی و حزبی در همین سال‌های نخستین سودان جنوبی را برانگیخته است. ما افرادی که از اثرات این خشونت‌رنج می‌برند، سروکار داریم. ما از تجربه مواجهه با زخم‌های جعبه شلیک اسلحه می‌گوییم، صحنه‌هایی که در زندگی روزمره‌اش ندیده بود؛ «بعد از ساعت‌ها تیراندازی در درگیری، ناگهان سیل مجروحان و تلفات به بیمارستان وارد می‌شوند؛ اغلب با زخم‌هایی عمیق در اثر اصابت گلوله و سایر جراحات جدی.» مواجهه با این شرایط بسیار سخت است، باید سریع تصمیمات مهم بگیرید. با محدودیت منابع موجود، تصمیم‌گیری‌ها می‌تواند سخت‌تر هم باشد. گاهی اوقات فکری کنید که آیا تصمیم درست گرفته‌اید؟ با این فکر خودتان را زیر سوال می‌برید. «من می‌دانم انتخاب‌هایی که در سودان جنوبی می‌کنم، بسیار متفاوت از آن چیزی است که در بیمارستان قدیمی لندن انجام داده‌ام، صرفاً بر اساس منابعی که در دسترس است، انتخاب می‌کنم، وضع کووید-۱۹ در سودان جنوبی فوق‌العاده نگران‌کننده است، سیستم بهداشت و درمان با کمبودهای زیادی دست‌وپنجه نرم می‌کند. در کل کشور فقط چهار دستگاه تنفسی وجود دارد. امکانات، تجهیزات پزشکی پرسنل برای مقابله با بیماری کم است. در این شرایط در نظر بگیرید که شمار زیادی از افراد - حدود ۱،۵ میلیون نفر - به دلیل درگیری‌های خود آواره شده‌اند؛ جمعیتی که برای دستیابی به آب تمیز، صابون، مواد غذایی و مراقبت‌های پزشکی با مشکل مواجه هستند.»

سوریه وارد همین سال درگیری‌ها شده است. در این درگیری‌های بخش بزرگی از امکانات بهداشتی نابود شده است. همین‌مسئله در محدود کردن دسترسی مردم به مراقبت‌های بهداشتی تأثیرگذار بوده است. زمانی که به وضع اضطرار بهداشت عمومی می‌رسید، وضعیت بسیار بدتر می‌شود. ارایه خدمات درمانی به‌طور قابل توجهی در سراسر سوریه متفاوت است. درگیری‌ها در داخل و اطراف ادلب وجود دارد، بنابراین نیازهای حاد سلامتی و دسترسی محدود به مراکز درمانی دیده می‌شود. بر اساس آمار نهادهای بشردوستانه طی دهه گذشته ۶،۵ میلیون نفر در سوریه آواره شده‌اند، جمعیتی که در اردوگاه‌ها یا خانه‌های مشترک زندگی می‌کنند. به عنوان نمونه در اردوگاه آل هول، در شمال شرقی حدود ۶۵ هزار نفر نزدیک هم زندگی می‌کنند. این چادرها اغلب خانواده‌های چند نفره را در خود جای می‌دهند، بنابراین قرنطینه‌های برای این افراد بسیار دشوار است و تقریباً بی‌معنی. فرانسس دلوین، هماهنگ‌کننده بهداشت در دمشق سوریه است؛ او که اصالتاً ایرلندی است، می‌گوید: «با همکاری کمیته صلیب سرخ و شرکا، در حال راه‌اندازی یک مرکز قرنطینه در اردوگاه هستیم و به آن معنی است که موارد مشکوک با تأیید شده کووید-۱۹ می‌توانند از اردوگاه پر جمعیت جدا شوند. اما حتی در این صورت هم معالجه و گذراندن دوره درمان برای مبتلایان به ویروس دشوار خواهد بود، زیرا ترک اردوگاه برای رسیدن به بیمارستان در این منطقه بی‌معنی است.»

کمیته بین‌المللی صلیب سرخ با ارایه تجهیزات پزشکی از تعدادی از مراکز درمانی سوریه پشتیبانی می‌کند. علاوه بر این، یکی از اصلی‌ترین موضوعات مورد توجه صلیب سرخ در حال حاضر، آموزش کادر پزشکی است. در مواقع اضطراری بهداشت عمومی برای ایمنی و رفاه بیمار اهمیت دارد؛ اینکه آنها بدانند چگونه از تجهیزات حفاظت شخصی برای مقابله با بیماری استفاده کنند. «این اصول اولیه است، اما نه در کشوری که بسیاری از کارمندان با تجربه پزشکی خود را از دست داده است و افراد باقی‌مانده مهارت‌های لازم ندارند. وقتی می‌بینم که جهان چگونه به کووید-۱۹ پاسخ می‌دهد، خدمت‌سربازان را محبت پرستاران و پرسنل پزشکی مشهود است؛ چه در خانه‌ها در ایرلند چه در هر جای دیگر.»

پرستاران همیشه در خط مقدم هستند؛ نه فقط برای مقابله با کووید-۱۹، پس شایسته است آنها به اندازه خدمت‌سازان و کادرهای دیگر، به انجام می‌دهند و به اندازه لیاقت‌شان به رسمیت شناخته شوند. □

منبع: ICRC

[راضیه زرگی] بیماران را تمیز نگه می‌دارند، آنها را می‌شویند، به آنها غذا می‌دهند و علایم حیاتی‌شان را مرتب زیر نظر دارند. این عبارات اصلی‌ترین وظایف پرستاران است. در عین حال این پرستاران هستند که در شیفت‌های طولانی با بیماران ارتباط کلامی برقرار و از نظر عاطفی آنها را حمایت می‌کنند تا به برگشتن به روزهای سلامتی امیدوار شوند. با این حال در بسیاری از نقاط دنیا پرستاری شغلی کم‌درآمد است که به آن اهمیت زیادی داده نمی‌شود. ویروس کرونا در دنیا تا به امروز بیش از ۹ میلیون نفر را آلوده و بیمارستان‌ها را با سختی‌های طاقت‌فرسایی در رسیدگی به بیماران مواجه کرده است. در ماه‌هایی که همه جهان با این ویروس نوپدید غافلگیر شده‌اند، کادر درمانی بیمارستان‌ها به خصوص پرستاران در کانون توجه همگانی قرار گرفته‌اند. پرستاران اصلی‌ترین گروه درگیر در همه‌گیری کرونا هستند. این شغل به سلامت روانی و فیزیکی بسیاری از آنها لطمه زده و تعداد زیادی به واسطه ابتلا به کرونا جان خود را از دست داده‌اند. دوازدهم می (بیست و سوم اردیبهشت) روز جهانی پرستار بود؛ سالروز تولد فلورانس نایتینگل، آمارشناس بریتانیایی و بنیان‌گذار پرستاری نوین. به مناسبت روز جهانی پرستاران از چند پرستار صلیب سرخ خواسته شده بود تا تجربیات این ماه‌های پرچالش خود را به اشتراک بگذارند و توضیح دهند که کووید-۱۹ چه تأثیری در کار آنها داشته است و به بیان ساده پرستار بودن امروز به چه معناست؟

ناتاشامون اصلان‌تاریتانیایی است اما به عنوان سرپرستار در مایدوگوری نیجر به فعالیت می‌کند. او از شرایط اضطراری این هفته‌هایش می‌گوید: «کار در منطقه‌ای که در آن همیشه سایه درگیری و خشونت بر سرمان است و این ماه‌ها هم با یک بحران عظیم بهداشت عمومی روبه‌رو هستیم، واقعا سخت است. من در بیمارستان اصلی مایدوگوری به عنوان عضوی از تیم جراحی (ICRC) متشکل از کارمندان بین‌المللی و محلی فعالیت می‌کنم. وظیفه ما رسیدگی به مجروحان درگیری‌هایی است که بیش از ۱۰ سال است در شمال شرقی نیجر به جریان دارد. این روزها همچنان شاهد هجوم گسترده بیماران به بیمارستان در پی حمله‌ها و درگیری‌های منطقه‌ای هستیم؛ در واقع آنچه تغییر کرده نحوه برخورد با اوضاع است؛ زیرا جنگ امروز با ویروس کرونا و ناهوشیاری متوقف نشده است. به گفته این پرستار صلیب سرخ چادرهای تری‌آر برای پاکرد و اندو به کارمندان در زمینه اقدامات پیشگیری آموزش‌هایی ارایه می‌شود. با این حال معیارهای پذیرش بیمار در شرایط اضطراری تغییر کرده و فقط کسانی در اورژانس بستری می‌شوند که جان آنها در خطر باشد یا خطر از دست دادن اندام برایشان وجود داشته باشد. در مایدوگوری حدود ۳،۵ میلیون نفر زندگی می‌کنند که این میزان شامل بیش از یک میلیون نفر پناهجو است که به دلیل درگیری‌ها به این شهر پناه آورده‌اند. آنها در اردوگاه‌های شلوغ اطراف شهر یا جوامع زندگی می‌کنند. بیمارستان یکی از معدود مکان‌هایی است که مراقبت‌های بهداشتی را انجام می‌دهد. ناتاشا می‌گوید: «اقدامات فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت می‌کنیم و سعی کرده‌ایم فضای محدودتری در بخش‌ها ایجاد کنیم تا مراجعان به حداقل برسند؛ گفتن آن از انجام دانش آسان‌تر است؛ زیرا بیماران مکان بسیار شلوغی است.»

همه ما در شرایط دشوار به بهترین شکل ممکن از بیماران مراقبت می‌کنیم. متخصصان مراقبت‌های بهداشتی آسیب‌پذیرتر از دیگران هستند مخاطرات را می‌فهمیم و به راحتی با آن مواجه می‌شویم. اگر در خانه بودم هم بهترین کار ارایه‌ی بیمارم انجام می‌دادم؛ اطرافیانم را توانمند و از آنها پشتیبانی می‌کردم. این دقیقاً همان کاری است که مادر اینچا انجام می‌دهیم. «آجلانویل، پرستار انگلیسی‌فعال در سودان جنوبی معتقد است: «شما به عنوان یک پرستار تمام تلاش خود را می‌کنید تا از افرادی که بسیار آسیب‌پذیر هستند مراقبت کنید. مهم نیست که در کجای دنیا کار می‌کنید. من به‌تازگی از سودان جنوبی برگشتم، جایی که در بیمارستان کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در وستایی دور افتاده در قلب جدیدترین کشور جهان بخشی از تیم جراحی بودم. جایی که فقط با هواپیما یا بالگرد قابل دسترسی است. در فصل مرطوب حتی بعضی از بالگردها به دلیل گل زیاد نمی‌توانند

پرستاران همیشه در خط مقدم هستند؛ نه فقط برای مقابله با کووید-۱۹. پس شایسته است آنها به اندازه خدمت‌سازان و فداکارانه‌ای که انجام می‌دهند و به اندازه لیاقت‌شان به رسمیت شناخته شوند

توییت

یمن به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارد

- اگر جمعیت یمن ۱۰۰ نفر در نظر بگیریم؛
- ۸۰ نفر برای زنده ماندن به کمک نیاز دارند.
- ۶۶ نفر به سختی چیزی برای خوردن دارند.
- ۶۴ نفر هیچ دسترسی به درمان ندارند.
- ۵۸ نفر دسترسی به آب سالم ندارند.
- ۱۱ نفر دچار سوءتغذیه شدید هستند
- اما جمعیت یمن ۱۰۰ نفر نیست؛ جمعیت یمن ۳۰،۵ میلیون نفر است.

